

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ανοιχτό βιβλίο

Δεν είναι δύσκολο να φέρεις στο μυαλό σου ένα πιτσιρίκι που μεγάλωσε σε ένα χωριό του Πύργου και ακολούθησε τις ευαισθησίες και το ένστικτό του σε όσα η ζωή του έφερε. Και αυτή την ευαισθησία όσο και αν θέλει να την κρύψει, δεν μπορεί.

Από την
ΖΩΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Photo
ΝΙΚΟΣ ΒΑΡΔΑΚΑΣΤΑΝΗΣ

Ε

ΝΑ ΑΠΟ

τα σημαντικότερα στοιχεία στην προσωπικότητα του Βασίλη Παλαιολόγου είναι ότι εκτός από την υποκριτική (φέτος στο θεατρικό «Παρακαλώ, ας μείνει μεταξύ μας» στο Θέατρο Κάτια Δανδουλάκη), αφιερώνει τουλάχιστον τη μισή ζωή του σε ένα άλλο κομμάτι ακόμα πιο σημαντικό. Εδώ και πολλά χρόνια είναι νοσηλευτής στο Νοσοκομείο Παιδών, δίπλα στα παιδιά και στις οικογένειές τους που το έχουν ανάγκη. Αυτή η προσφορά είναι σίγουρα ανεκτίμητη.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

«**ΕΙΧΑ ΠΟΛΥ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ** παιδικά χρόνια. Είμαστε μια πολύ δεμένη οικογένεια. Οι εικόνες μου είναι στο σχολείο, αυτή η ανεμελιά της εποχής εκείνης αν εξαιρέσεις ως ώρες του διαβάσματος που έπρεπε να είμαι αφοσιωμένος. Οι εικόνες έχουν να κάνουν και με μυρωδιές και χρώματα. Μεγάλωσα στον Πύργο της Ηλείας στο χωριό Κολίρι και πήγα σχολείο στο χωριό. Τότε το σχολείο έσφυζε από ζωή. Δυστυχώς τώρα έχει περίπου 30 παιδιά, πολύ λίγα. Τότε ήταν εξατάξιο. Το χωριό μας ήταν κεφαλοχώρι. Θυμάμαι τα ξύλα που κουβαλάγαμε όλοι οι μαθητές για να ανάψουμε τις ξυλόσομπες στο σχολείο. Ο καθένας πήγαινε με

* Αγαπημένα

Βιβλίο: «Ο μικρός πρίγκιπας»
CD: Το soundtrack της ταινίας «Οι ώρες»

Τραγούδι: «You are beautiful»

Ταινία: «Οι ώρες»

Συγκρότημα: C-Real

Μotto: «Όλα μας έρχονται ανεξαρτήτως πλάνων. Η ζωή μας πηγαινει εκεί όπου πρέπει».

Προορισμός: Σαντορίνη

Φαγητό: Μεσογειακή κουζίνα

το ξυλαράκι του. Ήταν όλα υπέροχα. Θυμάμαι ότι γυρνώντας από το σχολείο το φαγητό της μητέρας μου μύριζε από τον δρόμο. Τις Κυριακές έτρωγε πάντα όλη η οικογένεια μαζί και στις γιορτές περιμέναμε τη στιγμή που ο πατέρας μας θα έδινε τον μποναμά σε όλους. Ήταν μια ευτυχομένη στιγμή για να μαζέψουμε και εμείς χρήματα για να πάρουμε κάτι που είχαμε δει, ρούχα, βιβλία, οτιδήποτε. Πολύ όμορφες στιγμές. Ήμουν βέβαια και πολύ αντιδραστικό παιδί. Μια φορά είχα νευριάσει και είχα φύγει από το σπίτι αναγκάζοντας ένα ολόκληρο χωριό να ψάχνει να με βρει. Εγώ απλώς έκανα τον γύρο του χωριού και μόλις έφτασα στο σπίτι είδα κόσμο μαζεμένο. Είχα φάει ξύλο και έφυγα. Αλλά όταν με είδαν ένιωσα την αγάπη όλων γιατί τους κόστισε που έφυγα».

ΟΙ ΑΞΙΕΣ ΜΟΥ

«**Η ΗΘΙΚΗ.** Η ηθική των ανθρώπων είναι κάτι πολύ σημαντικό. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι κάποιος παραβαίνει τις αρχές του για να πορευτεί στη ζωή, για να πετύχει πράγματα. Τα λόγια των γονιών μου έλεγαν: μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις οτι ζωή σου χωρίς να ηυράξεις ή να κάνεις κακό στον άλλον. Αυτό το κρατάω και το κουβαλώ μέχρι σήμερα. Θέλω να πιστεύω ότι τουλάχιστον ηθελημένα δεν έχω πειράξει ούτε έχω κάνει κακό σε κάποιον. Πορεύομαι με βάση τις δυνατότητές μου και με βάση την αξία μου. Πιστεύω στον θεσμό της οικογένειας και πιστεύω επίσης στην ελευθερία και στη δημοκρατία. Είναι τρία πράγματα που έχω ψηλά στη σκέψη και στη συνειδησή μου. Είναι πολύ σημαντικό να είμαστε ελεύθεροι, να λειτουργούμε ελεύθερα, να είμαστε δημοκρατικοί στους χειρισμούς μας και στις αποφάσεις μας».

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΜΕΡΗ

«**ΠΑΛΙΑ ΣΥΝΗΘΙΖΑ** να έρχομαι στο Ψυχικό. Όλα τα ραντεβού τα έκανα εκεί, καφέ με τους φίλους. Τώρα πια δεν έχω αρκετό ελεύθερο χρόνο. Στις αρχές όταν ξεκινούσαμε τις πρόβες για το θεατρικό «Παρακαλώ, ας μείνει μεταξύ μας», συνήθιζα να πηγαίνω με τα παιδιά από το θέατρο στο Κολωνάκι σε ένα μαγαζί που έμενε μέχρι αργά ανοιχτό, στο Ρεγο.

Ο Βασίλης Παλαιολόγος συμμετέχει στην κωμωδία των Ρήγα-Αποστόλου «Παρακαλώ, ας μείνει μεταξύ μας» στο Θέατρο Κάτια Δανδουλάκη.

Ενα μαγαζί που μου αρέσει πολύ και πηγαίνω συχνά για φαγητό είναι το Mini size κάπου στον Ταύρο, ένα ήσυχο μέρος με πολύ ωραίο φαγητό. Μπορώ να βρεθώ παντού, αρκεί να έχω καλή παρέα. Είναι πολύ σημαντικό για μένα να βγαίνω, να περνάω καλά και να διασκεδάζω. Στο χωριό πηγαίνω Πάσχα ή Χριστούγεννα αν καταφέρω αλλά οπωσδήποτε το καλοκαίρι. Έχουμε ένα εξοχικό δίπλα στη θάλασσα και εκεί πραγματικά ηρεμώ και επιστρέφω λίγο στα παιδικά μου χρόνια. Υπάρχει ένα μαγαζί που λέγεται «Το αίθριο», παίζει πολύ ωραία μουσική και αυτό θα μπορούσα να πω ότι είναι το μέρος που πηγαίνω».

«Η ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ με βοήθησε να ολοκληρώσω την προσωπικότητά μου, να ψάξω τον εαυτό μου περισσότερο, να δω τις αντοχές μου και να γνωρίσω ενδιαφέροντες ανθρώπους».

ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

«Πολύ σημαντική ήταν η στιγμή που έδινε εξετάσεις γιατί εκεί θα άλλαζε το μέλλον μου. Ήταν ένα κομβικό σημείο γιατί υπήρχε το ενδεχόμενο να φύγω από το μέρος όπου μεγάλωσα και να γίνω ανεξάρτητος. Σημαντική στιγμή ήταν όταν αποφάσισα να ασχοληθώ με

την υποκριτική. Έγινε τυχαία από μια πρόταση του Ρήγα να παίξω στους «Δύο ξένους». Στάθηκα τυχερός που από τη μια δουλειά προέκυπτε η άλλη. Η

υποκριτική με βοήθησε να ολοκληρώσω την προσωπικότητά μου, να ψάξω τον εαυτό μου περισσότερο, να δω τις αντοχές μου και να γνωρίσω ενδιαφέροντες ανθρώπους. Σημαντικό στη ζωή μου είναι ότι γνωρίζω πως υπάρχουν άνθρωποι, που αν και δεν βρισκόμαστε συχνά, ξέρω ότι είναι δίπλα μου».

ΤΑ ΧΟΜΠΙ ΜΟΥ

«Μου αρέσει να διαβάζω, να βλέπω dvd και αφιερώνω χρόνο στον κινηματογράφο. Μου αρέσει να κουβεντιάζω, η επικοινωνία, η επαφή με τον συνάνθρωπο είναι σημαντική για μένα. Η καλή παρέα με φίλους. Μου αρέσει το καλοκαίρι να έχω τη δυνατότητα να απολαμβάνω τον ήλιο και τη θάλασσα. Θα ήθελα να είχα χρόνο για να πηγαίνω γυμναστήριο και να αθλούμαι. Το έχω κάνει κατά διαστήματα αλλά πάντα το αφήνω. Μια επικοινωνία της εποχής είναι το facebook. Κολλλάς στην αρχή. Δεν ξέρω πόσο θα κρατήσει».